

A Fővárosi Ítéltábla a Bihari Ügyvédi Iroda által képviselt felperesnek a dr. Erika jogtanácsos által képviselt alperes ellen szerződés érvénytelenségének megállapítása iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2019. október 10. napján kelt 26.G.40.917/2019/17. számú ítélete ellen a felperes által előterjesztett fellebbezés folytán indult másodfokú eljárásban meghozta az alábbi

k ö z b e n s ő í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja és megállapítja, hogy a felperes és az alperes között 2006. november 14. napján létrejött kölcsönszerződés érvénytelen.

A felperes másodfokú perköltségét 24.000 (huszonnégyezer) forint + áfa ügyvédi munkadíjban, az alperes másodfokú perköltségét 24.000 (huszonnégyezer) forint jogtanácsosi munkadíjban, míg a felperes által le nem rótt fellebbezési illeték összegét 48.000 (negyvennyolcezer) forintban állapítja meg.

A közbenső ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

I.

- [1] A felperes módosított keresetében a 2006. november 14. napján kötött szerződés „CHF (SWISS FRANC) Libor és CHF (SWISS FRANC) árfolyam” pontjai, valamint az ÁSZF 7., 7/A. pontjai érvénytelenségének megállapítását és jogkövetkezményként - annak megállapítása mellett, hogy „megilleti a jog, hogy a szerződésből kieső feltételek alapján nem kell árfolyamkülönbözetet fizetnie” - az alperes 1.151.814 forint megfizetésére történő kötelezését kérte. Hivatkozott arra, hogy a kölcsönszerződés kockázatfeltáró nyilatkozatot nem tartalmaz, a perben támadott kikötések jogszabályba ütköznek, illetve tisztességtelenek. Keresetét a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény (a továbbiakban: Hpt.) 203. § (6) és (7) bekezdésében, valamint a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: régi Ptk.) 209. § (1) és (4) bekezdésében foglaltakra alapította. Követelése összecsúszását az árfolyamkülönbözet figyelmen kívül hagyásával az elszámolás körében fennmaradó különbözet szerint határozta meg.

II.

- [2] Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Előadta, hogy tájékoztatta a felperest az ügylet kockázatairól, a tájékoztatás tartalma megfelelt a szerződéskötéskor irányadó jogszabályi rendelkezéseknek; érvénytelenségi ok a perbeli szerződéssel összefüggésben nem állapítható meg.

III.

- [3] Az elsőfokú bíróság ítéletében a keresetet elutasította és kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 30.000 forint perköltséget; megállapította továbbá, hogy a le nem rótt 36.000 forint kereseti illetéket az állam viseli.

III.1.

- [4] A fellebbezés szempontjából releváns tényként állapította meg, hogy a peres felek 2006. november 14. napján kötöttek kölcsönszerződést, amelynek egyedi részében rögzítették, a futamidő 120 hónap,

a kölcsön összege 2.565.000 forint, a kölcsönszerződés devizaalapú és változó kamatozású, a havi törlesztőrészletek összege 29.594 forint. Az általános szerződési feltételekben szabályozott törlesztőrészlet változás két tényező szerződésben meghatározott időpontban és mértékben történő változásának függvénye: CHF (SWISS FRANC) (L)IBOR és CHF (SWISS FRANC) árfolyam.

- [5] A kölcsönszerződés elválaszthatatlan részét képező MCSK-0501. számú Általános Szerződési Feltételek 7. pontjában foglaltak szerint attól függően, hogy a szerződő felek az egyedi kölcsönszerződésben hogyan állapodnak meg, jelen szerződés törlesztőrészletei fixek, vagy változóak, valamint változó törlesztőrészletek esetén a kölcsön-törlesztőrészletek az egyedi kölcsönszerződésben meghatározott tényezők változása alapján vagy forint, vagy deviza alapon változnak a jelen általános szerződési feltételekben foglaltak szerint. Törlesztőrészlet-különbözetten devizaalapú kölcsön esetén a szerződés szerint számított kamat különbséget és az árfolyamkonverziót is tartalmazó árfolyam-különbözetet, forintalapú kölcsön esetén a jelen szerződés szerint számított kamatkülönbözetet kell érteni. Az ÁSZF 7/A. pontjában foglaltak alapján a törlesztőrészlet változása devizaalapú kölcsön esetén - amennyiben a szerződő felek az egyedi kölcsönszerződésben másként nem állapodtak meg - az alábbi két tényező jelen szerződésben meghatározott időpontokban (mérési időpontok) és mértékben történő változásának függvénye: deviza kamat és deviza árfolyam.
- [6] A „tájékoztató gépjármű finanszírozási ajánlat” elnevezésű okirat - amelyben rögzítették, hogy az érdeklődő a felperes - utolsó bekezdése tartalmazta: „Kérjük olvassa el Gépjármű finanszírozási tájékoztatónkat is. Felhívjuk figyelmét, hogy a lízingdíj, illetve a törlesztőrészletek nagysága a 3 hónapos CHF (L)IBOR és az OTP hivatalos svájci frank deviza eladási árfolyam függvényében a futamidő alatt jelentősen megváltozhatnak, így - amennyiben ön nem rendelkezik a szükséges deviza fedezettel - az árfolyamváltozás kockázatot jelent az ön számára”.

III.2.

- [7] Az elsőfokú bíróság ítélete jogi indoklásában a rendelkezésre álló bizonyítékokat értékelve megállapította, hogy a felperes világos tájékoztatást kapott arról, a szerződés aláírásával árfolyamkockázatot vállal, amelynek nincs felső határa. A szerződéskötést megelőzően valamennyi feltételt megismerhetett, így a gépjárműfinanszírozási tájékoztatót is, amely szerint az árfolyamváltozás kockázatot jelent. A finanszírozási ajánlat pedig felhívta a leendő adós figyelmét az átváltási árfolyam lehetséges változásaira (a CHF LIBOR és az OTP hivatalos svájci frank deviza eladási árfolyam függvényében). A szerződés ennek okán a Hpt. 203. § (6) és (7) bekezdésébe nem ütközik.
- [8] Ezért vizsgálta, hogy az árfolyamkockázattal kapcsolatos tájékoztatás tisztességtelen szerződési feltételnek minősül-e és a szerződés érvénytelenségét eredményezi-e.
- [9] A régi Ptk. 209. és 209/A. §-aiban, a 2/2014. számú és a 6/2013. számú Polgári jogegységi határozatokban, valamint az Európai Unió Bíróságának C-51/17. számú ügyben hozott ítéletében foglaltakra figyelemmel megállapította, hogy a felperesi fogyasztó, amennyiben körültekintően járt el, illetőleg észszerűen figyelmes magatartást tanúsított, a kötelezettségvállalása gazdasági körülményeit felmérhette, mivel az alperes által adott tájékoztatás világos és érthető. Rögzítette, hogy nem vitásan az árfolyamkockázatból származó egyensúlytalanság utólagosan következett be, az utólagosan bekövetkezett feltétel pedig a polgári jog szabályai szerint nem lehet tisztességtelen. Utalt e körben arra, hogy az árfolyamkockázat a CHF LIBOR és a CHF árfolyam hatására változott; az alperes által készített fizetési ütemezés, valamint a számlalevelek ugyanakkor valamennyi esetben tartalmazták a tájékoztatást az árfolyamkockázat miatti törlesztőrészlet változásáról.

- [10] Mindezek alapján megállapította, hogy az alperes az őt terhelő tájékoztatási kötelezettségének eleget tett, a fogyasztó a pénzügyi, gazdasági döntése következményeit mérlegelhette, illetve a tájékoztató figyelembevételével hozhatta meg pénzügyi, gazdasági döntéseit. A tájékoztatás alkalmas volt arra, hogy abból a fogyasztó felismerje a forint svájci frankhoz képest történő leértékelődésének lehetőségét, illetve annak bekövetkezése esetén a pénzügyi kötelezettségeire (anyagi helyzetére) gyakorolt kihatásait. A felperes a perben ugyanakkor nem tudta bizonyítani, hogy a tájékoztatás nem volt számára egyértelmű és világos, ennek okán a keresetet elutasította és a perköltségről a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján rendelkezett.

IV.

- [11] Az ítélettel szemben a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben elsődlegesen annak megváltoztatását és a keresetnek helyt adó döntés, illetve közbenső ítélet meghozatalát, másodlagosan annak hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróságnak a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára történő utasítását kérte. Kérte, hogy az ítéletközlő közbenső ítélettel állapítsa meg a perbeli kölcsönszerződés teljes érvénytelenségét.
- [12] Álláspontja szerint tévesen rögzíti az ítélet, hogy a szerződés részévé vált a gépjármű finanszírozási ajánlat. Az ellenkérelem A/10. sorszámú mellékletét képező, aláírás nélküli iraton ugyanis dátum nem szerepel, így az sem állapítható meg, hogy az valóban alperesnek a szerződés megkötésekor irányadó tájékoztatója. Iratellenes ténymegállapításnak tartotta, hogy a gépjármű finanszírozási ajánlat elnevezésű okirat átvételét erősítette meg a perbeli megállapodás aláírásával. A Hpt. 203. § (6) és (7) bekezdésébe ütköző módon ezért az árfolyamkockázattal összefüggésben a tájékoztatására nem került sor.
- [13] Fenntartotta, hogy a régi Ptk. 209. § (1) és (4) bekezdése alapján megállapítható, a perben támadott szerződési feltételek tisztességtelenek, mert értelmezhetetlen rendelkezések alapján terhelik ki az árfolyamkülönbözetet és torzítják el a szerződéses egyensúlyt az alperes javára. Idézte fellebbezésében a 2/2014. számú Polgári jogegységi határozatban, a Kúria Konzultációs Testületének 2019. április 10-i állásfoglalásában és az Európai Unió Bíróságának C-51/17. számú ügyben hozott ítéletében, valamint a Kúria Gfv.VII.30.034/2018. és Gfv.VII.30.024/2019. számú eseti döntéseiben foglaltakat.

V.

- [14] Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására irányult. Fenntartotta, hogy nem állapítható meg a szerződés CHF alapúságára vonatkozó rendelkezések tisztességtelensége a régi Ptk. 209. § (1) bekezdése alapján, mivel egyedileg megtárgyalt feltétel, azt a felperes maga választotta hitelkérelmében. Az árfolyamkockázattal összefüggő tájékoztatás kapcsán a szerződéskötéskor hatályos jogszabályok nem írták elő, hogy külön íven szövegezett kockázatteláró nyilatkozatot kell aláírnia az adósnak, a tájékoztatás megadható volt a szerződéses ügyletben is. A bank pedig megadta a tájékoztatást a szerződés egyedi részében, az ÁSZF 7. és 7/A. pontjában, az ajánlatban (A/10. számú melléklet) és a gépjármű finanszírozási tájékoztatóban (A/4. számú melléklet). Nem valós, hogy a perbeli esetben csak kikövetkeztethető a tájékoztatás, az ÁSZF 7. pontját a szerződés egyedi része tartalmazta, így azzal, hogy aláírta a felperes a szerződést, magára nézve kötelezőnek ismerte el a szerződésbe foglalt ÁSZF pontokat is. Előadta, hogy a tájékoztatásnak a Hpt. 203. §-a szerint kizárólag arra kellett kiterjednie, hogy az árfolyam változhat és ez kihat a felperes fizetési kötelezettségére. Ez az egyedi kölcsönszerződésben szereplő azon rendelkezéssel megvalósul, amely szerint a törlesztőrészlet-változás két tényező szerződésben

meghatározott időpontban és mértékben történő változásának függvénye: CHF Libor+CHF árfolyam. Hivatkozott egyebekben a 6/2013. és 2/2014. számú Polgári jogegységi határozatokra, az Európai Unió Bíróságának a C-26/13, C-186/16, valamint a C-51/17. számú ügyekben hozott ítéleteire.

VI.

- [15] Az elsőfokú bíróság ítéletének jogerőre emelkedett rendelkezése nem volt, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla teljes terjedelmében vizsgálta felül.

VII.

- [16] Az ítéltábla elsődlegesen a hatály kívül helyezésre irányuló fellebbezési kérelmet vizsgálta, mert annak megalapozottsága esetén az érdemi felülbírálatra nem kerülhet sor. E körben azonban a felperes nem jelölt meg konkrét eljárásjogi szabálysértést, vagy azt, hogy a bizonyítási eljárás esetleges kiegészítése mely okból lenne álláspontja szerint szükséges. A rendelkezésre álló adatok alapján ugyanakkor a keresettel érvényesített jog fennállása megállapítható volt.

VIII.

- [17] Az ítéltábla ezért az elsőfokú bíróság ítéletét érdemben vizsgálta és megállapította, hogy a fellebbezés alapos.

IX.

- [18] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást az ítéltábla azzal egészíti ki, hogy a szerződő felek 2006. november 14. napján megállapodást írtak alá, amely szerint az adós a kölcsönkérelem és a megállapodás aláírásával elismerte, hogy megismerte az alperes gépjárművásárlás finanszírozásra vonatkozó, a finanszírozási kérelem benyújtásakor hatályos valamennyi feltételét, így azokat is, amelyek alapján a bank a kölcsönszerződést külön ügyletminősítés, illetve kockázatkezelés nélkül is megkötí vele, valamint az alperesnek a finanszírozási kérelem aláírásakor érvényben lévő ajánlatában (táblázatban foglalt) meghatározott, jogszabályi előírások szerint számított teljes éves hiteldíj mutató százalékos mértékét és a kölcsönszerződés tervezetét.

X.

- [19] Az így kiegészített tényállásra is tekintettel az ítéltábla az elsőfokú bíróság érdemi döntésével és annak jogi indokolásával nem értett egyet.

X.1.

- [20] Az irányadó jogszabályok felhívásával helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a felek között devizaalapú kölcsönszerződés jött létre. Ugyanakkor a rendelkezésre álló bizonyítékok okszerűtlen mérlegelésével, a régi Pp. 206. § (1) bekezdésében írtaknak nem megfelelő értékelésével jutott arra a következtetésre, hogy a felperes megfelelő tájékoztatást kapott az árfolyamkockázat tartalmáról. Az adott esetben nem vitásan a felperes nem írt alá külön kockázatfeltáró nyilatkozatot, míg az alperes a perben nem bizonyította, hogy az írásban nyújtott kockázatfeltárást meghaladóan szóban többlettájékoztatásra került volna sor és annak mi volt a tartalma. Az ügyletkötésben részt vett tanú általánosságban nyilatkozott a szerződéskötés folyamatáról, a felperesre csak homályosan, részben emlékezett; a megkeresett bíróság kérdésére - összegző módon - előadta, hogy a felperes vonatkozásában konkrét nyilatkozatot tenni nem tud (Kunszentmiklósi Járásbíróság 10.Pk.50.045/2019/3. számú jegyzőkönyv). Erre tekintettel azon rendelkezésre álló okirati bizonyítékokból kellett kiindulni a tájékoztatás megtörténtének, illetve a megfelelőségének eldöntésekor, amelyeket a felperes akár a szerződéskötéskor, akár azt megelőzően maga aláírt, vagy amelyek tartalmát igazolhatóan megismerhette.

X.2.

- [21] Az alperes iratellenesen állította a perben, hogy a finanszírozási tájékoztató (A/4. sorszámú melléklet) és a finanszírozási ajánlat (A/10. sorszámú melléklet) megismerését és elfogadását a felperes az aláírásával elismerte. Az alperes által csatolt, 2006. november 14. napján kelt megállapodásban (A/3. sorszámú melléklet) még utalás sincs arra vonatkozóan, hogy a finanszírozási ajánlatot tartalmazó dokumentum alján található figyelmeztetést az alperes közölte volna a felperessel. Éppen ellenkezőleg: a megállapodás 1. pontja az ajánlatban foglaltak megismerése körében szűkebb tartalmat határoz meg. Hivatkozik ugyanis a finanszírozási ajánlatra, azonban csak annak egyes részeire, vagyis a „táblázatban foglalt”, jogszabályi előírások szerint számított THM százalékos mértékének megismerésére. A megállapodás 1. pontja szerint továbbá a felperes valóban megismerte a finanszírozási kérelem „benyújtásakor hatályos valamennyi feltételt”, azonban ezen feltételek konkrét, egyedi beazonosításra alkalmas megjelölése nélkül nem állapítható meg, hogy az elismerés pontosan mire vonatkozik, így az sem, hogy kiterjed-e az árfolyamkockázat vállalására és annak lehetséges hatására. A megállapodás felperes által történt aláírása ezért nem támaszthatja alá a finanszírozási ajánlaton szereplő kockázatra vonatkozó tájékoztatás megismerését, valamint a hivatkozott további felhívás közlésének megtörténtét sem, amely a gépjárműfinanszírozási tájékoztatóra hívja fel a fogyasztók figyelmet. Kiemelést érdemel, hogy a felperes a személyes meghallgatásakor úgy nyilatkozott, nem nagyon tudta, mit jelent a szerződés devizaalapúsága, változó kamatozása. Általánosságban adta elő, hogy a „tájékoztatókat” elolvasta, az üzletszabályzatot megnézte, és utalt arra, hogy úgy gondolta, a devizaárfolyam minimálisan, pár forint összegben változhat. Erre tekintettel a bizonyítékok egybevetése alapján tévesen állapította meg az elsőfokú bíróság a 2006. november 14-i megállapodásra és a finanszírozási ajánlatra utalással, hogy a perbeli esetben az árfolyamkockázattal kapcsolatos tájékoztatás megtörtént. Az ítéletábra megítélése szerint a megállapodás hivatkozott pontjai és a felperesi előadás sem külön-külön, sem együttesen értékelve nem igazolja kétséget kizáróan, hogy az alperes átadta a felperesnek a perbeli finanszírozási ajánlatot vagy ismertette vele az annak alján található, az árfolyamkockázatról szóló figyelmeztetést, illetőleg annak megismerését lehetővé tette a számára.

X.3.

- [22] A fentiekre figyelemmel kizárólag az egyedi szerződés és az ÁSZF rendelkezései értékelhetők az alperesi tájékoztatás megtörténtének, illetve megfélelőségének eldöntésekor, mivel a felperes az egyedi szerződést aláírta, az ÁSZF-et pedig nem vitásan megismerhette. A Hpt. 203. § (6) és (7) bekezdésének megsértése önmagában nem okozza a szerződés érvénytelenségét, erre tekintettel helyesen vizsgálta az elsőfokú bíróság a régi Ptk. 209. § (1)-(2) bekezdései és 209/A. § (2) bekezdése alapján az alperes által nyújtott tájékoztatás megfélelőségét a szerződéses rendelkezésekre alapítottn.
- [23] Megalapozottan hivatkozott a fellebbezési ellenkérelmében az alperes a Kúria 6/2013. Polgári jogegységi határozatának 3. pontjára, amely szerint a pénzügyi intézményt a jogszabály alapján terhelő tájékoztatási kötelezettségnek ki kellett terjednie az árfolyamváltozás lehetőségére és arra, hogy annak milyen hatása van a törlesztőrészletekre. A fellebbezésben is idézett, a 2/2014. Polgári jogegységi határozat 1. pontjához fűzött indokolás alapján a szerződéses feltételekből és az alperes által nyújtott tájékoztatásból egyértelműen annak kell felismerhetőnek lennie az „átlagos fogyasztó” mércéjén keresztül megítélt konkrét fogyasztó számára, hogy az árfolyamkockázat korlátozás nélkül kizárólag őt terheli, és hogy az árfolyam rá nézve kedvezőtlen változásának nincs felső határa. Az Európai Unió Bírósága C-51/17. számú ítéletének 3. pontja szerint az árfolyamkockázattal kapcsolatos feltételnek nemcsak alaki és nyelvtani szempontból, hanem a konkrét tartalom vonatkozásában is érthetőnek kell lennie a fogyasztó számára, hogy az általánosan tájékozott,

észszerűen figyelmes és körültekintő, átlagos fogyasztó ne csupán azt legyen képes felismerni, hogy a nemzeti fizetőeszköz a kölcsön nyilvántartásba vétele szerinti devizához képest leértékelődhet, hanem értékelni tudja egy ilyen feltételnek a pénzügyi kötelezettségeire gyakorolt - esetlegesen jelentős - gazdasági következményeit is. A világos és érthető megfogalmazás követelményéből eredően tehát az információs hátrányban lévő fogyasztót olyan helyzetbe kell hozni a szerződéskötéskor, hogy megfelelően fel tudja mérni az árfolyamkockázatot, pontos és érthető szempontok alapján értékelhesse a számára ebből eredő lehetséges gazdasági következményeket (C-26/13. és C-186/16. számú ítéletek). E körben pedig figyelemmel kell lenni arra is, hogy nem fogadható el az alperest terhelő tájékoztatási kötelezettség teljesítéseként az sem, ha a fogyasztó több rendelkezés egybevetése alapján - eltérő szerkezeti egységekben lévő kikötések és képletek beazonosításával - csak kikövetkeztetni tudja az árfolyamkockázat jellegét, a következmények viselésének fizetési kötelezettségére gyakorolt hatását, ez ugyanis szintén nem lenne világos és érthető tájékoztatásnak tekinthető.

- [24] A fentiekre figyelemmel az ítélet tábla maradéktalanul osztotta a felperes fellebbezésben kifejtett jogi álláspontját a körben, hogy az árfolyamkockázat valós tartalmáról (jellegéről és annak következményeiről) sem a kölcsönszerződés egyedi része, sem az ÁSZF 7. és 7/A. pontja nem tartalmazott a fenti követelményeknek megfelelő, világos és érthető tájékoztatást. Az árfolyamkockázattal kapcsolatos perbeli szabályozási megoldás ezért nem felel meg az átláthatóság követelményének, a fellebbezési ellenkérelemben foglaltakkal ellentétben az egyedi szerződés és az ÁSZF alapján a felperes nem ismerhette fel, hogy az árfolyamkockázat eredményeként a fizetési terhei előre nem látható mértékben is megnövekedhetnek. Megjegyzi az ítélet tábla, hogy a finanszírozási ajánlat árfolyamkockázatra vonatkozó tájékoztatást tartalmazó részének figyelembevétele esetén sem lenne az alperes által nyújtott tájékoztatás megfelelőnek tekinthető. A figyelmeztetés ugyanis csak azt tartalmazza, hogy a törlesztőrészek nagysága a 3 hónapos CHF (L)IBOR és az OTP hivatalos svájci frank deviza eladási árfolyam függvényében jelentősen változhat, illetőleg rögzíti, hogy devizafedezet hiányában az árfolyamváltozás kockázatot jelent. A tájékoztatás ugyanakkor nem fejt ki az árfolyamváltozás mibenlétét, abból nem derül ki egyértelműen és világosan, hogy a forint - esetlegesen súlyos - leértékelődése a fogyasztó pénzügyi kötelezettségeire milyen hatással lehet, ahhoz képest milyen arányban változhat a fizetési kötelezettség mértéke a törlesztőrészek számának változásával. Ennek okán, valamint utólagos jellegére figyelemmel sem bírt jelentőséggel az elsőfokú bíróság azon megállapítása, amely szerint az alperes által készített fizetési ütemezés, valamint a számlalevelek egyébként tartalmaztak tájékoztatást az árfolyamkockázat miatt bekövetkezett, törlesztőrészletet érintő változásról.

X.4.

- [25] Az alperes tehát nem tett eleget az árfolyamkockázatra vonatkozó megfelelő tájékoztatás megadására vonatkozó kötelezettségének, ami az árfolyamkockázatot a fogyasztóra telepítő szerződéses rendelkezések semmisségét eredményezi, és a régi Ptk. 239. § (2) bekezdése alapján a szerződés egészének érvénytelenségét vonja maga után. Helyesen hivatkozott egyebekben az alperes a szerződés devizanemére vonatkozó rendelkezés egyedi megtárgyaltságára, amely az érvénytelenség megállapítása szempontjából azonban a fentiekre tekintettel nem bírt jelentőséggel.

X.5.

- [26] Az elsőfokú bíróság eltérő jogi álláspontja folytán az elsőfokú ítélet az érvénytelenség lehetséges jogkövetkezménye körében felülbírálatra alkalmas megállapítást nem tartalmaz. Ezért - figyelemmel arra, hogy az alperes a követelés összecszerúságát és az elszámolás módját is vitatta - az ítélet tábla a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és a Pp. 213. § (3) bekezdése szerint közbenső ítélettel állapította meg a perbeli szerződés érvénytelenségét, mivel a

keresettel érvényesített jog és a követelés összege (mennyisége) tekintetében a vita elkülöníthető volt. A folytatódó elsőfokú eljárásban az elsőfokú bíróságnak a kölcsönszerződés érvénytelenségének jogkövetkezménye tárgyában kell döntést hoznia, és a felek indítványaitól függően kell az esetlegesen szükséges bizonyítást lefolytatnia.

XI.

- [27] A Fővárosi Ítélet tábla a közbenső ítélet meghozatalára figyelemmel a felek oldalán felmerült másodfokú perköltséget - a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdése alkalmazásával számított munkadíjakat, valamint a felperes által le nem rótt fellebbezési illetéket - a Pp. 252. § (4) bekezdése alapján csupán megállapította, annak viseléséről az elsőfokú bíróságnak kell majd döntenie.

Budapest, 2021. február 18.

dr. Sándor Ottó s.k.
a tanács elnöke

. Vasady Loránt Zsolt s.k.
előadó bíró

. Balsai Csaba Zoltán s.k.
bíró